

Key:

קמץ when pink indicates קטן קמץ

⊂ indicates that the accent on the word *is* pushed back (נסוג אחור) because of the next word

⊄ indicates that the accent on the word *is not* pushed back even though the next word has the accent on the first syllable.

• (the bullet symbol) indicates any of the following:

1. Two consecutive words that end and begin, respectively, with the same or very similar sound.
2. Two syllables within a word that need to be carefully differentiated – so that one syllable does not get swallowed – e.g. לִיאֶבְתִּינוּ (should not be read as *la-vo-tai-nu* but as *la-a-vo-tai-nu*).
3. Two consecutive consonants within one word where the first is vocalized with a *shewa nach* and one of them is voiced and the other is unvoiced, so one must take great care not to read both as voiced (or unvoiced) – e.g. תִּזְכְּרוּ.

Square brackets [] are used to highlight words or phrases that can be easily misplaced in phrasing.

A שוא נע is bold – which displays as bold and off-center underneath the letter to the left.

A דגש which is in pink is a reminder that it is a *dagesh chazak* (only a few are marked in this way – most occurrences of a *dagesh chazak* are in the regular black color.)

If you find something that I missed please send me a comment using the Contact button at the bottom of the webpage.

חיי שרה

ראשון כג: א ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: כג: ב ותמת • שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולב־כחה: כג: ג ויקם אברהם • מעל פני מתו וידבר אל־בני־חת לאמר: כג: ד ג־ותושב אנכי עמכם תנו לי אחות־קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: כג: ה וי־ענו בני־חת את אברהם לאמר ה־לו: כג: ו שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את־מתך איש מִמנו את־קברו לא־יכלה מִמֶּךָ מקבר מתך: כג: ז ויקם אברהם וישתחו לַעֲמֵהָ־אֶרֶץ לבני־חת: כג: ח וידבר אתם לאמר אם־יש את־נפשכם לקבר את־מתי מלפני שמעוני ופני־עו־לי בעפרון בן־צחר: כג: ט ויתן־לי את־מִעֶרֶת המכפלה אשר־לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא ויתנה לי בתוככם ל־אחות־קבר: כג: י ושב בתוך בני־חת וי־ען עפרון החתי את־אברהם באזני בני־חת לכל באי שֶׁ־עִירוֹ לאמר: כג: יא לא־אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר־בו לך נתתיה לעיני בני־עמי נתתיה לך קבר מתך: כג: יב וישתחו אברהם לפני עם ה־אָרֶץ: כג: יג וידבר אל־עפרון באזני עם־ה־אָרֶץ לאמר אֶךְ [אם־אתה] [לנו] שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את־מתי שמה: כג: יד וי־ען עפרון את־אברהם לאמר ה־לו: כג: טו אדני שמעני ארץ ארבע מאת • שקל־כסף ביני ובינה מה־הוא ואת־מתך קבר: כג: טז וישמע אברהם אל־עפרון וישקל אברהם לעפרון את־הכסף אשר דבר באזני בני־חת ארבע מאות • שקל כסף עבר לסחר: שני כג: יז ויקם שרה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר־בו וכל־העץ אשר בשדה אשר בכל־גבלו סביב: כג: יח לאברהם למקנה לעיני בני־חת בכל באי שֶׁ־עִירוֹ: כג: יט ואחרי־כן קבר אברהם את־שרה אשתו אל־מִעֶרֶת • שדה המכפלה על־פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: כג: כ ויקם השדה והמערה אשר־בו לאברהם ל־אחות־קבר מאת בני־חת: ס כד: א ואברהם זקן בא בימים ויהנה ברך את־אברהם בכל: כד: ב ויאמר אברהם אל־עבדו זקן ביתו המשל בכל־אשר־לו שים־נא ידך תחת ירכי: כד: ג ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי ה־אָרֶץ אשר לא־תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבן: כד: ד כי אל־ארצי ואל־מולדתי תלקח ולקחת אשה לבני ליצחק: כד: ה ויאמר אליו העבד אולי לא־תאבה האשה ללכת אחרי אל־ה־אָרֶץ הזאת ההשב אשיב את־בנך אל־ה־אָרֶץ אשר יצאת משם: כד: ו ויאמר אליו אברהם השמר לך פן־תשיב את־בני שמה: כד: ז ויהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי וי־אשר דבר־לי וי־אשר נשבע־לי לאמר לזר־עֶךָ אתן את־ה־אָרֶץ הזאת הוא ישלח מל־אִכּוֹ לִפְנֶיךָ ולקחת אשה לבני משם: כד: ח ואם־לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את־בני לא תשב שמה: כד: ט וישם העבד את־ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על־הדבר הזה: שלישי כד: י ויקח העבד עשרה גמלים • מגמלי אדניו • וילך וכל־טוב אדניו בידו ויקם וילך אל־אֶרֶם ג־תרים אל־עיר נחור: כד: יא ויברך הגמלים • מחוץ לעיר אל־בֶּאֶר הַמַּיִם לעת ערב לעת צאת

השאבת: כד: יב ויאמרו יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ויעשה חסד עם אדני אברהם: כד: יג והנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים: כד: יד והנה הנער אשר אמר אליה הטינא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה • הלחת לעבדך ליצחק ובה אדע כיעשית חסד עם אדני: כד: טו ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה: כד: טז והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל: כד: יז וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמי איני נא מעט מים • מפרך: כד: יח ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו: כד: יט ותכל • להשקתו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם פלו לשפת: כד: כ ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב • ותשאב לכל גמליו: כד: כא והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהנה דרכו אם לא: כד: כב ויהי פאשר פלו הגמלים לשפות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידה עשרה זהב משקלם: כד: כג ויאמר [בת מי] את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון: כד: כד ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור: כד: כה ותאמר אליו גם תבן גם מספוא [רב] עמנו [גם מקום] ללון: כד: כו ויקד האיש וישתחו ליהוה: רביעי כד: כז ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני: כד: כח ותרץ הנער על ותגד לבית אמה כדברים האלה: כד: כט ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: כד: ל ויהיו כר את את הנזם ואת הצמידים על ידי אחת וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר [כה דבר] אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין: כד: לא ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: כד: לב ויבא האיש הפיתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו • ורגלי האנשים אשר אתו: כד: לג (ויישם) ויושם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר: כד: לד ויאמר עבד אברהם אנכי: כד: לה ויהוה ברוך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב • ועבדו ושפחת וגמלים וחמרים: כד: לו ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו [את כל אשר לו]: כד: לז וישב עני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו: כד: לח אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני: כד: לט ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי: כד: מ ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני משפחתי ומבית אבי: כד: מא אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: כד: מב ויאבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה: כד: מג והנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב • ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים • מפרך: כד: מד ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכית יהוה לבן אדני: כד: מה אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב • ואמר אליה השקיני נא: כד: מו

ותמחר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה: כד:מז ואשאל אתה ואמר
[בתמי] את ותאמר בתבואאל בן-נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על-אפה והצמידים על-ידיה: כד:מח
ואקד ואשתתוה ליתוה ואברך את-יתוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת [את-בת-אחי] אדני לבני:
כד:מט ועתה אם-ישכם עשם חסד ו-אמת את-אדני הנדו לי ואם-לא הנדו לי ואפנה על-ימין [או] על-שמאל: כד:נ
וי-ען לבן ובתואל ויאמרו מיתוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או-טוב: כד:נא הנה-רב-קה לפניך קח ולך
ות-תי אשה לבן-אדניך כ-אשר דבר יתוה: חמישי כד:נב ויהי כ-אשר שמע עבד אברהם את-דבריהם וישתחו ארצה
ליהוה: כד:נג ויוצא העבד כלי-כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרב-קה ומגדנת נתן לאחיה ול-אמה: כד:נד ויאכלו
וישתו הוא והאנשים אשר-עמו • וילינו ויקומו בפקר ויאמר שלחני לאדני: כד:נה ויאמר אחיה ואמה תשב הנ-ער
אתנו ימים או עשור אחר תלך: כד:נו ויאמר אלהם אל-תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני:
כד:נז ויאמרו נקרא לנ-ער ונש-אלה את-פיה: כד:נח ויקראו לרב-קה ויאמרו אליה תתלכי עם-האיש הזה ותאמר
אלך: כד:נט וישלחו את-רב-קה אחתם ואת-מנקתה ואת-עבד אברהם ואת-אנשיו: כד:ס ויברכו את-רב-קה
ויאמרו ליה אחתנו את הני לאלפי רבבה ויירש זר-עך את ש-ער שנאיו: כד:סא ותקם רב-קה וני-ערתיה ותרכבנה
על-הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את-רב-קה וילך: כד:סב ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב
בארץ הנגב: כד:סג ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות-ערב • וישא עיניו • וירא והנה גמלים באים: כד:סד ותשא
רב-קה את-עיניה ותרא את-יצחק ותפל מעל הגמל: כד:סה ותאמר אל-העבד מי-האיש הלזה ההלך בשדה
לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיר ותתכס: כד:סו ויספר העבד ליצחק את כל-הדברים אשר עשה:
כד:סז ויבאה יצחק האלהלה שרה אמו ויקח את-רב-קה ותהי-לו לאשה וי-אהבה וינחם יצחק אחרי אמו: פ שי כה:א
ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: כה:ב ותלך לו את-זמרון ואת-יקשן ואת-מדן ואת-מדגן ואת-ישבק ואת-שוח:
כה:ג ויקשן ילד את-שבא ואת-דדן ובני דדן היו אשורם ולטושים ול-אמים: כה:ד ובני מדן עיפה ועפר וחנד
וי-אבידע ואלך-עה כל-אלה בני קטורה: כה:ה ויתן אברהם את-כל-אשר-לו ליצחק: כה:ו ולבני הפילגשים אשר
לאברהם נתן אברהם • מתנת וישלחם • מעל יצחק בנו בעורכו חי קדמה אל-ארץ קדם: כה:ז ואלה ימי שני-חגי
אברהם אשר-חי מאת • שנה ושב-עים שנה וחמש • שנים: כה:ח ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף
אל-עמיו: כה:ט ויקברו אתו יצחק וישמעאל בנוי אל-מערת המכפלה אל-שדה עפרן בין-צחר החתי אשר על-פני
ממרא: כה:י השדה אשר-קנה אברהם • מאת בני-חַת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: כה:יא ויהי אחרי מות
אברהם ויברך אלהים את-יצחק בנו וישב יצחק עם-באר לחי ראי: ס שביעי כה:יב ואלה תולדות ישמעאל בן-אברהם
אשר ילדה הגר המצרית שפחת • שרה לאברהם: כה:יג ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל
נבית וקדר ואדבאל ומבשם: כה:יד ומשמע ודומה ומשא: כה:טו חרד ותימא וטור נפיש וקדמה: כה:טז אלה

הֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמֹתָם בְּחֻצֵיהֶם וּבִּטְוֵירָתָם שְׁנַיִם-עָשָׂר נָשִׂאִם לְאֻמָּתָם: כה:יז וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל מֵאֵת •
שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים וַיִּגְנַע וַיָּמָת וַיֵּאֱסֹף אֶל-עַמּוּיוֹ: כה:יח וַיִּשְׁכְּנוּ מִחֻוֵּלָה עַד-שׁוּר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ
אֲשׁוּרָה עַל-פְּנֵי כָל-אֲחָיו נָפַל: פ

23:9 is read with a רביעי, not a גרשים ויתן-לי

24:21 is read with a רביעי, not a זקף גדול לדעת

24:60 is read with a ר, not a חטף פתח ויברכו שוא נע

25:3 is read with a קטן, not a רביעי דדן